

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 687/2011

Ședința publică de la 01 Iunie 2011

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE :

GREFIER :

Pe rol fiind soluționarea contestației formulată de reclamantul
, împotriva pârâtei **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Cauza s-a judecat în fond la data de 18 mai 2011, concluziile reprezentantului pârâtei fiind consemnate în scris prin încheierea de ședință de la acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Deliberând constată că :

Prin acțiunea în contencios administrativ fiscal înregistrată sub numărul de mai sus, reclamantul Cabinet Individual de Insolvență Dohotar Dumitru a solicitat instanței, în contradictoriu cu intimata **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud** – Biroul de soluționare a contestațiilor, anularea deciziei nr. din emisă de intimată, urmare inspecției fiscale , materializată prin raportul de inspecție fiscală din 19.02.2010.

În motivarea contestației sale, reclamantul arată că în actul contestat denumirea sa este greșită, sediul este de asemenea menționat greșit, iar raportul de inspecție fiscală în temeiul căruia s-a emis decizia atacată, încalcă prev. OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală precum și Carta drepturilor și obligațiilor contribuabililor pe timpul desfășurării inspecției fiscale, respectiv punctul 4 din actul menționat, ce reglementează dreptul de a fi verificat o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție socială și pentru fiecare perioadă supusă verificării.

Se mai arată că raportul de inspecție fiscală din 1.04.2010, prin care s-a reținut în sarcina sa obligația plății unui impozit suplimentar de lei și accesorii de lei este lovit de nulitate absolută, la fel și decizia de impunere nr. din care este anterioară raportului de inspecție fiscală.

În ce privește decizia atacată nr. din se arată că aceasta cuprinde mențiuni ce nu au nici o legătură cu situația de fapt concretizată în documente contabile justificative, pe baza cărora se determină obligațiile fiscale și care fac trimitere la prevederile art.42 din Codul fiscal și ale art.38 din Normele de aplicare a Codului fiscal, unde sunt calificate ca fiind deductibile cheltuielile cu lucrări executate și servicii prestate terților precum și cheltuielile privind impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit.

Arată contestatorul că, numai prin interpretarea eronată a legislației fiscale intimata a putut emite decizia atacată, nr. _____.

La dosar au fost depuse: decizia nr. _____ emisă de intimata DGFP BN-Biroul de soluționare a contestației, în dosar nr. _____ privind soluționarea contestației depusă de către reclamant (f.8-15), raportul de inspecție fiscală din 1.04.2010 (f.16-19), contestația petentului împotriva raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere emisă în temeiul acestuia, nr. _____ (f.20-22).

Acțiunea a fost legală timbrată conf.chitanței (f.43) anulată la dosar și timbru judiciar aplicat pe cerere.

Prin întâmpinare (f.44-46), intimata DGFP BN solicită instanței respingerea ca nefondată a acțiunii în contencios fiscal formulată de reclamant, cu consecința menținerii ca fiind temeinice și legale a deciziei _____ de soluționare a contestației reclamantului, precum și a deciziei de impunere nr. _____ din emise de biroul specializat al intimatei.

Se arată în motivare că, prin decizia de impune s-a stabilit suplimentar în sarcina reclamantului obligația plății unui impozit pe venit în cuantum de _____ lei și accesorii de _____ lei, împotriva cărora petentul a formulat plângere, soluționată prin decizia nr. _____ din _____, în sensul respingerii plângerii.

Referitor la fondul cauzei, respectiv a concluziilor inspecției fiscale efectuată de către intimată și consemnată în raportul scris, ce a stat la baza emiterii de impunere, se arată că problema principală ce trebuie lămurită este dacă sumele achitate de către reclamant în sumă de _____ lei reprezentând taxă judiciară de timbru și onorarii avocat sunt sau nu cheltuieli deductibile în sensul dispozițiilor Codului fiscal.

Privitor la aceste sume, se arată că, reclamantul le-a achitat cu ocazia soluționării unei acțiuni în contradictoriu cu o societate comercială prin reprezentant legal, aflat în procedura insolvenței, la care a deținut calitatea de lichidator judiciar. Prin cererea reconvențională, reclamantul a solicitat obligarea societății la plata în favoarea sa a unor sume reprezentând cheltuieli de judecată, venituri nerealizate, daune morale, acțiune ce a fost respinsă în mod irevocabil de Curtea de apel Cluj.

Arată intimata că în speță sunt incidente disp.art.48 alin.3 lit.c și alin.7 lit.b din Codul fiscal.

Veniturile ce urmau a fi obținute de către reclamant din soluționarea favorabilă a cererii promovate sunt venituri neimpozabile și prin urmare, cheltuielile corespunzătoare obținerii acestor venituri nu sunt deductibile.

De aceea, apreciază pârâta, nu sunt aplicabile disp.pct.38 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, nefiind întrunite condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor și anume, să fie efectuate în scopul direct a activității, să fie efectuate în cadrul activității desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente, pe când, cheltuielile efectuate de reclamant au fost făcute în scopul obținerii unui venit personal, care este stabilit de lege ca fiind neimpozabil și, în mod logic, cheltuielile cu privire la aceste venituri nu sunt deductibile.

Prin scriptul intitulat „răspuns la întâmpinare”, contestă apărările formulate de către intimată, arătând că se recunoaște anterioritatea deciziei de impune față de raportul de inspecție fiscală, motiv pentru care atât rapoartele de inspecție fiscală cât

decizia de impunere, respectiv decizia de soluționare a contestației, sunt neleg
sub aspectul fondului și a formei, fiind prin urmare nule.

Sustine reclamantul că în speță nu sunt incidente disp.art.48 alin.3, ca
statuează că nu sunt considerate venituri brute sumele primite cu titlu de despăgubi
iar indicarea dispozițiilor art. 48 alin.7 lit.b nu are nici o legătură cu prezenta cauză.
La dosarul prezentei cauze a fost acvirat dosarul nr.) al Biroului

soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP BN, în care s-a pronunțat decizia
privind soluționarea contestației formulate de către reclamant.

Din analiza tuturor actelor și lucrărilor dosarului, inclusiv a dosarului fisc
acvirat, instanța reține sub aspectul stării de fapt următoarele:

Prin raportul de inspecție fiscală întocmit de Biroul specializat prin cadr
DGFP BN din 19.02.2010, organul fiscal a constatat, urmare analizei documente
justificative puse la dispoziție de către reclamant, că suma de lei reprezentâr
cheltuieli privind taxe de timbru achitate în dosar nr. al Tribunalului
Bistrița-Năsăud și cheltuieli reprezentând onorariu avocațial, nu îndeplinesc condiții
de deductibilitate prezente la art.48 lit.a din L.nr.571/2003, și prin urmare, a constat
existența unei diferențe de venit net în favoarea reclamantului de lei
calculându-se un impozit pe venit suplimentar de lei și accesorii în sumă d
lei.

În temeiul acestor constatări au fost emisă decizia de impunere nr. di
cu privire la sumele mai sus arătate, reprezentând impozit pe venit di
activități independente și accesorii.

Împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală reclamantul
formulat contestație soluționată de către Biroul de soluționare a contestațiilor di
cadrul DGFP BN prin decizia nr. din , în sensul respingerii contestație
formulate de către reclamant.

În temeiul materialului probator administrat se reține că reclamantul
evidențiat în contabilitatea proprie pentru anul 2008 cheltuieli deductibile l
calculului venitului impozabil, constând în taxe judiciare de timbru achitate î
cuantum de lei și onorarii de avocat în cuantum de lei, aferente acțiuni
reconvenționale ce a format obiectul dosarului nr. al Tribunalului BN
soluționat prin sentința comercială nr. , rămasă irevocabilă pri
decizia civilă nr. pronunțată de Curtea de apel-Cluj în același dosar.

În această cauză, SC SA a formulat acțiune în răspundere civil
delictuală împotriva administratorului judiciar SC SPRL pentru plat
unor despăgubiri de lei, acțiune ce a fost anulată de către instanță ca fiin
insuficient timbrată.

În aceeași cauză, SC SRL și urmare dizolvării acesteia pri
OUG nr.86/2006, prin care s-a transmis activitatea , acesta di
urmă a formulat acțiune reconvențională și a solicitat instanței obligarea reclamante
- pârâtă reconvențională la lei cheltuieli de judecată reprezentând c/v zilelc
indisponibilizate la instanță, sumă de lei venit nerealizat și suma d
euro daune morale. Aferent acestor pretenții reclamantul reconvențional
achitat taxă judiciară de timbru de lei, în fața instanței de fond și a celei d
recurs și a achitat suma de lei onorariu avocațial în recurs.

Acțiunea reconvențională formulată de către reclamant a fost respinsă neîntemeiată de către instanța de fond, aceeași situație fiind și în recursul declarat prin decizia nr. _____ a Curții de apel Cluj.

Fată de petitele acțiunii reconvenționale aferente cărora au fost stabilite și plătite taxele judiciare de timbru arătate, în mod cert sumele pretinse de către reclamant se înscriu la capitolul despăgubiri civile, materiale sau morale, urmând a se stabili dacă acestea sunt sau nu deductibile fiscal.

Potrivit disp.art.42 din Codul fiscal, nu sunt impozabile veniturile încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurile de la societățile de asigurări, urmare unui contract de asigurare încheiat de părți, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de o persoană urmare unui prejudiciul material suferit, inclusiv despăgubirile reprezentând daune morale.

În Cap.II intitulat „Veniturile din activitățile independente” ce se include în Titlul III al Codului fiscal, art.48 alin.3 statuează că nu sunt considerate venituri brute sumele primite cu titlu de despăgubiri și, prin urmare, nu sunt venituri impozabile.

Deductibilitatea cheltuielilor aferente veniturilor neimpozabile este reglementată de alin.7 al aceluiași articol care, la lit.b, statuează că nu sunt cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate pentru obținerea veniturilor neimpozabile ale căror sursă se află pe teritoriul României sau în străinătate.

Așa fiind, singura concluzie ce se desprinde din aceste dispoziții legale este că sumele achitate de către reclamant cu titlu de taxe judiciare de timbru și onorarii avocat, nu pot fi deductibile fiscal în condițiile în care au fost făcute pentru obținerea unor venituri ce nu sunt impozabile, chiar dacă acțiunea în justiție pe care a formulat-o a fost respinsă și veniturile vizate nu au fost obținute.

Sunt considerente pentru care, instanța apreciază că decizia de impunere emisă de către organul fiscal în sarcina reclamantului, pentru plata sumelor mai sus arătate, se dovedește a fi legală și temeinică.

Motivele invocate de către reclamant care vizează nulitatea sau anulabilitatea deciziei de impunere și care privesc erori legate de denumire sau de sediul reclamantului, au fost analizate inclusiv prin decizia de soluționare a contestației și în conf.cu disp.art.48 din C.pr.fiscală, organul emitent a procedat la îndreptarea erorilor materiale, dispunându-se corectarea deciziei de impunere și, care a fost comunicată petentului sub semnătură la 13.04.2010, astfel că aceste motive nu mai subzistau la data soluționării cauzei.

Apreciind ca fiind legale și temeinice atât raportul de inspecție fiscală cât și decizia de impunere cu corecturilor erorilor materiale efectuate de către organul fiscal, instanța în realizarea disp.art.218 C.pr.fiscală va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei nr. _____ emisă de DGFP BN – Biroul de soluționare a contestațiilor, în dosar nr. _____ care va fi menținută în întregime.

Cheltuieli de judecată nu s-au solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ fiscal formulată de reclamantul

Expert contabil, Auditor financiar, cu sediul în , str. nr. , jud.BN, CIF , în contradictoriu cu intimata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE Bistrița-Năsăud, cu sediul în Bistrița, str.1 Decembrie nr-6-8, jud.BN, având obiect anularea deciziei nr. din emisă d intimată în dosar nr.41/2010.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 1 iunie 2011.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Red/dact
PI/CR/4 ex.

